

Súd: Okresný súd Topoľčany  
Spisová značka: 4Csp/224/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206721  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš  
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4617206721.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu:  
Poštová banka, a.s. Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený  
Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková PhD. so sídlom Martinčekova 13 , 821 01 Bratislava,  
proti žalovanej: M.K., nar. XX.XX.XXXX , bytom XXX XX T. 468, o zaplatenie X.XXX,XX eur s  
príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.361,86 eura s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 01.11.2017 do zaplatenia v splátkach po 30 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieťa.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

### odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 6.560,89 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 19 % ročne z dlžnej sumy od 01.11.2017 do zaplatenia ako aj s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 01.11.2017 do zaplatenia a taktiež zaplatenia úroku v sume 4.083,50 eura a úroku v sume 108,98 eura z dôvodu, že so žalovanou uzavrel dňa 11.12.2012 zmluvu o úvere č. 8719791512, na základe ktorej žalovanej poskytol úver vo výške 7.000 eur a žalovaná sa zaviazala úver vrátiť v dohodnutých splátkach, avšak úver riadne nesplácala a preto bol vyhlásený za predčasne splatný ku dňu 30.04.2015. K žalobe žalobca predložil aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017, podľa ktorého predstavuje nedoplatok na istine sumu 6.560,89 eura, keďže zo splátok bola na istinu započítaná suma 439,11 eura a úroky boli vyčíslené na sumu 4.083,50 eura a zároveň úroky na účte ČR na sumu 108,98 eura. Z prehľadu zaplatených splátok vyplýva, že do 06.10.2017 žalovaná zaplatila splátkami celkovo sumu 3.428,14 eura.

2./ Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila napriek tomu, že bola riadne predvolaná, pričom sa písomne ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti a preto súd podľa § 180 CSP rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalovanej. Vo svojom vyjadrení zo dňa 05.03.2018 (č.l. 50) žalovaná namietala, že zmluva o úvere uzavretá so žalobcom neobsahuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, taktiež namietala nesprávne vyčíslenie celkových nákladov spotrebiteľa, kde podľa nej je rozdiel 7,94 eura v neprospech spotrebiteľa a žiadala v jej prospech započítať splátky uhradené od 01.11.2017 ako aj splátku zo dňa 07.05.2013, ktorá nebola žalobcom zahrnutá do aktuálneho stavu úveru. Predložila poštovú poukážku o úhrade sumy 130 eur dňa 07.05.2013 ako aj bankové doklady o zaplatení 4 splátok po 20 eur v dňoch 02.11.2017, 05.12.2017, 04.01.2018 a 16.02.2018. Podľa nej celková uhradená

suma je 3.638,14 eura a preto vo zvyšku žiadala žalobu zamietnuť a umožniť jej pohľadávku zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne.

3./ Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými dokladmi, z ktorých zistil, že žalovaná dňa 11.12.2012 uzavrela s Poštovou bankou a.s. zmluvu o úvere - dostupná pôžička, na základe ktorej mu jej poskytnutý úver vo výške 7.000 eur a tento mala zaplatiť v 72 mesačných splátkach po 164 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 19%. Dátum prvej splátky bol 11.01.2013 a každá ďalšia splátka mala byť zaplatená k 11.temu dňu v mesiaci s tým, že dátum konečnej splatnosti je dňa 11.12.2018. RPMN predstavovala 21,20 % a celková výška nákladov podľa zmluvy mala byť 4.815,94 eura. Pod týmito náležitosťami zmluvy je drobnejším písmom v zmluve uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, avšak celková čiastka úveru nie je špecifikovaná. Žalovaná podľa prehľadu splátok predloženého žalobcom zaplatila na úvere spolu sumu 3.428,14 eura do 06.10.2017, ale keďže úver riadne a pravidelne nesplácala, tak oznámením zo dňa 30.04.2015 jej žalobca oznámil predčasnú splatnosť úveru k uvedenému dňu a vyzval ju na zaplatenie pohľadávky v sume 7.081,03 eura.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obch.zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1 veta prvá ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

Podľa ods. 3, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Obč. zákonníka musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 6.560,89 eura s príslušenstvom je dôvodná iba čiastočne. Je nesporné, že žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň

podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a preto je potrebné uvedenú zmluvu posudzovať podľa týchto predpisov a zároveň posúdiť jednotlivé nároky žalobcu, či sú v súlade s týmito právnymi predpismi, ako aj súdnou praxou. Keďže žalovaná je v tomto právnom vzťahu spotrebiteľom, tak podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy súvisiace s uplatnenou pohľadávkou voči žalovanej na základe zmluvy o úvere prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety OZ nadobudlo účinnosť od 01.05.2014, avšak k tomuto ustanoveniu neboli prijaté prechodné ustanovenia, pričom ide v podstate o normu procesnú, ktorá je v dôsledku absencie prechodného ustanovenia aplikovateľná na všetky prejednávane prípadu teda aj na právne vzťahy založené pred dňom 01.05.2014 (rozhodnutia NS SR 3Mcdo/12/2014 zo dňa 21.04.2015, 8Mcdo/13/2014 zo dňa 28.05.2015 a 4Mcdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015). Z uvedeného dôvodu je potrebné na právny vzťah medzi sporovými stranami prednostne aplikovať ustanovenia OZ napriek tomu, že zmluvný vzťah bol uzavretý podľa Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, tak táto neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom v zmluve je uvedená iba celková výška nákladov v sume 4.815,94 eura a drobnším písmom pod základnými náležitosťami zmluvy je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Tento údaj je však podľa názoru súdu nepostačujúci, nakoľko podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. medzi základné náležitosti zmluvy patrí aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a teda tento údaj musí byť vyčíslený a nie je možné používať iba odkaz na súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Okrem toho v tomto prípade údaj o celkovej výške nákladov je v zmluve nesprávny, pretože pokiaľ mala žalovaná zaplatiť 72 splátok po 164 eur, tak to celkovo predstavuje sumu 11.808 eur a keďže úver bol poskytnutý vo výške 7.000 eur, tak náklady potom predstavujú sumu 4.808 eur a nie 4.815,94 eura ako je uvedené v zmluve. Ak by si aj spotrebiteľ spočítal výšku úveru (7.000 eur) a celkové náklady spojené s úverom uvedené v zmluve (4.815,94 eura), výsledná čiastka (11.815,94 eura) je iná ako v skutočnosti (11.808 eur). Celková výška nákladov má vplyv na vyčíslenie samotnej RPMN, kde je základom výpočtu výška nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a pokiaľ tento údaj nie je správny, tak ani výška RPMN nemôže byť správne stanovená. Pokiaľ na základe vyššie uvedeného a to absencie údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, tak žalovaná, ktorej bol poskytnutý úver vo výške 7.000 eur mala povinnosť vrátiť uvedenú sumu a z prehľadu zaplatených splátok, ktorý predložil žalobca vyplýva, že do 31.10.2017 žalovaná splátkami zaplatila spolu sumu 3.428,14 eura, pričom žalovaná predložila poštovú poukážku o zaplatení sumy 130 eur dňa 07.05.2013, ktorá nebola započítaná do prehľadu splátok a taktiež bankové doklady o zaplatení 4 splátok po 20 eur t.j. 80 eur a po započítaní uvedených čiastok potom celková suma, ktorú žalovaná zaplatila žalobcovi do rozhodnutia súdu predstavuje čiastku 3.638,14 eura a teda rozdiel medzi úverom vo výške 7.000 eur a zaplatenou sumou predstavuje sumu 3.361,86 eura a z toho dôvodu súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3.361,86 eura s 5,25% ročným úrokom z omeškania od 01.11.2017 do zaplatenia ako požadoval žalobca vo svojej žalobe a to s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou pohľadávky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a preto je povinná zaplatiť aj úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil až s účinnosťou od 01.11.2017. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa zaplatenia istiny nad sumu 3.361,86 eura s úrokmi z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a zároveň žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie úrokov vo výške 4.083,50 eura ani ďalších úrokov vo výške 108,98 eura, keďže žalobca si výslovne uplatnil zaplatenie úrokov napriek tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov a nešpecifikoval, či v tejto položke sú zahrnuté aj úroky z omeškania (z obsahu žaloby vyplýva, že v položke úroky by zrejme mali byť započítané aj úroky z omeškania označované žalobcom ako sankčné úroky), v akej výške a za aké obdobie a toto nie je možné zistiť ani z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.10.2017. V žalobe je síce uvedená tabuľka sankčného úroku z omeškaných splátok, podľa ktorej bol vyčíslený úrok z omeškania do zosplatenia úveru na sumu 79,30 eura, ale zo žaloby ani z dokladov predložených žalobcom nie je možné zistiť, či a do akej položky a v akom rozsahu bola táto suma zahrnutá do vymáhanej pohľadávky. Z uvedených dôvodov žalobcovi nebolo možné priznať úroky uplatnené žalobou vo výške 4.083,50 eura a vo výške 108,98 eura a preto v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň súd zamietol žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku vo výške 19% ročne zo sumy 6.560,89 eura od 01.11.2017 do zaplatenia, keďže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a z toho dôvodu žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie úrokov, ktoré si uplatnil, pričom navyše ide o úroky po zosplatení úveru a pokiaľ by aj úver nebolo možné považovať za bezúročný, tak uvedený nárok žalobcovi by nebolo možné priznať, keďže po vyhlásení celého úveru za splatný sa tento ďalej neúročí a žalobcovi by

nárok na zaplatenie úrokov po zosplatnení úveru nevznikol a v tomto smere súd poukazuje na súčasnú rozhodovaciu prax súdov (uznesenie ÚS SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Obo/143/1998, rozsudok KS Nitra sp.zn. 6Co/50/2017 zo dňa 13.12.2017 a ďalšie). Žalovaná síce namietala vo svojom vyjadrení, že v zmluve o úvere absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, avšak na uvedenú námietku, pre ktorú žalovaná považovala poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov nemohol súd prihliadať vychádzajúc zo súčasnej rozhodovacej praxe súdov s poukazom na uznesenie NS SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, podľa ktorého je potrebné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky a pokiaľ predmetné ustanovenie hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke t.j. istine, úrokom a iným poplatkom osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Napriek uvedenému však úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy o úvere zo dňa 11.12.2012 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže úverová zmluva neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako jednu z podstatných náležitostí zmluvy a preto súd vyhovel žalobe len do sumy 3.361,86 eura spolu s úrokmi z omeškania a zaviazal žalovanú pohľadávku zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne na základe jej žiadosti, keďže nie je schopná zaplatiť pohľadávku v hotovosti.

5./ Súd v čase rozhodovania o žalobe žalobcu (04.05.2018 o 8.30hod.) nemal k dispozícii jeho vyjadrenie zo dňa 03.05.2018 a teda nemohol zobrať do úvahy ďalšie informácie, ktoré toto vyjadrenie obsahovalo, keďže vyjadrenie síce bolo zaslané právnym zástupcom žalobcu dňa 03.05.2018, avšak v elektronickej schránke spisu bolo zobrazené až dňa 04.05.2018 o 9.23 hod. a následne mohlo byť vytlačené do listinnej podoby až po pojednávaní a preto súd na uvedené podanie nemohol prihliadať.

6./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods.2 CSP tak, že podľa § 255 ods. 2 CSP žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko obe strany mali vo veci iba čiastočný úspech, pričom úspech žalovanej bol ešte vyšší ako úspech žalobcu, avšak žalovanej v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani náhradu trov konania nepožadovala.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.